

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΝΙΟΥ 2017

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. δ΄ 18-23)
18 Ιουνίου 2017

«Δεῦτε ὀπίσω μου καί ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων»

Οἱ ἄνθρωποι ἀνάλογα μὲ τὸν προσανατολισμὸ τῆς ψυχῆς τους ἀποδέχονται τὸν Χριστὸ ἢ τὸν ἀπορρίπτουν. Ἐκεῖνο ποὺ κάνει τὴ διαφορὰ εἶναι ἡ διατήρηση τῆς ἄδολης καρδιάς, ἐπειδὴ αὐτὴ ἀναγνωρίζει τὸν Θεὸ «Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδιά ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται».

Ἡ καρδιά κατὰ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τὸ κέντρο τῆς ὑπαρξης τοῦ ἀνθρώπου. Ὅχι βεβαίως ἡ σωματικὴ καρδιά ἀλλὰ ἡ πνευματικὴ. «Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθὰ, καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά... ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδιάς τὸ στόμα λαλεῖ » (Ματθ. ιβ, 35) μᾶς πληροφορεῖ ἡ Γραφή. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἡ κάθαρση τῆς καρδιάς εἶναι τὸ πρῶτο στάδιο τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ κάνει τὴν πνευματικὴ ἐκείνη πορεία ὥστε στὴν θέση τοῦ θυμοῦ νὰ ἐγκατασταθεῖ ἡ ἀγάπη, στὴ θέση τῆς ἐπιθυμίας ἡ ταπείνωση καὶ ἡ ἀνιδιοτέλεια καὶ στὴ θέση τοῦ ἄκαρπου λογισμοῦ ὁ Θεός. Ἡ ἀγάπη, ἡ ἀνιδιοτέλεια καὶ ἡ μονολόγιστη εὐχὴ τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξαν τὰ βιώματα τῶν Ἁγίων κάθε ἐποχῆς.

Ἔτσι, ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ξεκαθαρίσει στὸ νοῦ του ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἡ πρώτη ἀγάπη. Ὅλα τὰ ἄλλα ἔπονται. Ἡ καθημερινότητα καὶ ἡ βιοπάλη νὰ μὴν ἀποτελοῦν τὸ κέντρο τῆς ζωῆς καὶ τῶν διαλογισμῶν ἀλλὰ μὲ βάση τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ νὰ ἐξηγοῦνται οἱ χαρές, οἱ λύπες, ἡ καθημερινότητα, νὰ ἀντιμετωπίζονται τὰ προβλήματα. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ στὸ κέντρο τῆς καρδιάς του ἔχει ἰσορροπία καὶ δὲν διακατέχεται ἀπὸ ἄγχος ἢ πανικό. Ἡ ζωὴ του ἔχει σκοπὸ τὴν ἔνωση μὲ τὸν Θεό. Σὲ κάθε ἄλλη περίπτωση ἡ ζωὴ εἶναι ἄσκοπη καὶ αἰτία δυστυχίας καὶ ἀποπροσανατολισμοῦ. Ὄταν ὁ ἄνθρωπος βγάλει ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς καρδιάς του τὸν Θεὸ τότε στρέφεται στὰ κτίσματα ἀντὶ στὸν Κτίστη καὶ δὲν βρίσκει λύτρωση στὴν ἀναζήτησή του γιατί ὁ ἄνθρωπος ἔχει πλασθεῖ ἀπὸ τὸν Θεό, γιὰ τὸν Θεὸ προκειμένου νὰ ζήσει μὲ τὸν Θεό. Κανένα ὑποκατάστατο δὲν γεμίζει τὸν ἄδειο χῶρο τῆς καρδιάς του καὶ εἶναι δυστυχισμένος. Σήμερα, δισεκατομμύρια ἄνθρωποι βρίσκουν τὴν ἰσορροπία τους μὲ ψυχοφάρμακα, χωρὶς ὅμως στὴν οὐσία νὰ ἐπιλύουν τὸ πρόβλημα τῆς ψυχῆς τους, ἐπειδὴ αὐτὸ δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα χημικῆς ἐπεμβάσεως, ἀλλὰ πνευματικῆς καταστάσεως.

Στὴν Εὐαγγελικὴ διήγηση οἱ ἀπλοῖ ψαράδες τῆς λίμνης Γεννησαρέτ ἀναγνώρισαν τὸν Κύριο καὶ τὸν ἀκολούθησαν. Τὸ κριτήριον ἦταν ἡ ἀπλότητα καὶ ἡ καθαρότητα τῆς καρδιάς τους. Τὸ κήρυγμά τους ἦταν ἔκφραση τῆς ἐμπειρίας τους ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδιοσύστασης τοῦ χαρακτήρα τους. Δὲν ἐκήρυξαν μὲ βάσει τὴν διαλεκτικὴ ἢ ἄλλη μέθοδο ἀπόδειξης ἀλλὰ μὲ βάσει τὴν ἀπλότητα τοῦ νοῦ τους.

Κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο: «οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν ἀλλὰ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας...ὅτι τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Κύριος ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνει» (Α΄ Κορ. α, 21 κ.έ.). Ἄν ὁ Θεὸς προσεγγίζετο γνωστικῶς μόνον, τότε μόνον οἱ ἔξυπνοι αὐτοῦ τοῦ κόσμου θὰ τὸν γνώριζαν. Ὅμως ἀποζητᾷ «καρδίαν καθαρὰν καὶ πνεῦμα εὐθές» ἐπειδὴ στὶς καθαρὰς καρδιὰς ζεῖ ὁ Θεός.

Σήμερα ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἀγίους ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ καθαρότητα τῆς καρδιάς τους, τὸ ἀποστολικὸ κήρυγμά τους καὶ ἀσφαλῶς ἡ εὐδοκία τοῦ Κυρίου θὰ ἀλιεύσει καὶ πάλι τὴν ψυχὴ τοῦ κόσμου καὶ θὰ τὴν ὀδηγήσει ἀπὸ τὴν ἁμαρτία στὴν εὐθεία ὁδὸ τοῦ φωτός, τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ζωῆς.

Ἀμήν.

[dkpdf-button]